

РЕШЕНИЕ

№ 5329

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 15.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11764** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП).

Образувано е по жалба на С. Г. – SERKAN GENC, с адрес: Р. Турция / [дата на раждане] / и Е. Ш. – ERDAL SAHIN, законен представител на ТД „ORKUN ULUSLARARASI / ОРКУН УЛУСЛАРАРАСИ“, с адрес: Р. Турция, чрез адв. К. А., срещу заповед рег. № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ при РД "АА" към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от Закона за автомобилните превози.

Със заповедта се налага временно спиране от движение на влекач с рег. № PFC759 и прикачено нолурсмарке с рег. № 34ACN230 - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - член на Европейския съюз или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 от Закона за автомобилните превози.

В жалбата са изложени аргументи да издаване на оспорената заповед при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Изложени са аргументи за нищожност на оспорената заповед, като се твърди, че е издадена от некомпетентен административен орган. Твърди се, че административното производство е незаконосъобразно проведено, тъй като е съставен АУАН на лице, което не владее български език. В АУАН не се сочели основания за

налагане на ПАМ по чл. 106 от З.АВТ.ПР. В с.з. не се представляват, редовно уведомени.

Ответната страна - началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ при РД "АА" към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", не изразява становище по жалбата, не се представлява в с.з.

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На 23.11.2022 г. при извършване на проверка за спазване на разпоредбите на Закона за автомобилните превози, Закона за движението по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове Т. Б. и Б. Н. - инспектори в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място] установяват, че SERKAN GENC от Р. Турция / [дата на раждане] г/ около 09:50 часа в [населено място], на околновръстен път, на около 150 м след пътен възел с [улица]с посока на движение [населено място] като водач на влекач м. „Рено“ с рег. № PFC759, собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремаркс марка Т. с рег. № 34ACN230 /собственост на ORKUN ULUSLARARASI/, извършва международен превоз на товари със З.К. на Лиценз на Общността № KAF -01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Турция до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г, като извършва следните нарушения:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г. му е наложено наказание “глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева.;

2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба №11 от 31.10.2002 на МТ.

За двете нарушения са съставени два акта за установяване на административно нарушение, въз основа на които са издадени две наказателни постановления (НП) № 42-0004081/23.11.2022 г., с което на водача е наложено наказание “глоба” в размер на 500 /петстотин/ лева и № 42-0004082/23.11.2022 г., с което на водача е наложено наказание “глоба” в размер на 2000 лева.

Приема се в процесната заповед, че нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България е налице и правно основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. “г” от Закона за автомобилните превози поради което е наложена и ПАМ, изразяваща се във временно спиране от движение на влекач с рег. № PFC759 и прикачено нолурсмарке с рег. № 34ACN230 - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - член на Европейския съюз или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 от Закона за автомобилните превози

По делото са приети доказателствата, представени с жалбата и тези в административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Жалбата, подадена до Административен съд - София - град се явява подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е подадена

от единия жалбоподател ТД „ORKUN ULUSLARARASI / ОРКУН УЛУСЛАРАРАСИ/“, който е лице с правен интерес – собственик на товарен автомобил – влекач м. „Рено“ с рег. № PFC759, и прикачено полуремаркс марка „Т.“ с рег. № 34ACN230, който е временно спрян от движение с оспорената заповед. Поради това, жалбата е процесуално допустима по отношение на този жалбоподател. По отношение на другия жалбоподател - С. Г. – SERKAN GENC, с адрес: Р. Турция / [дата на раждане] /, жалбата е недопустима като подадена от лице без правен интерес от оспорването на заповедта. Лицето е водач на автомобила, не е собственик на същия, не е адресат на акта, поради което правата и законните му интереси не се засягат от същия като производството по отношение на него следва да бъде прекратено.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 107, ал. 1 от З. принудителните административни мерки по чл. 106 и чл. 106а от З. се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. По делото е представена заповед № РД-08-30/24.01.2020 г., с която изпълнителният директор на ИА "АА" е оправомощил длъжностни лица от изпълнителната агенция да издават заповеди по чл. 106 и чл. 106А, сред които по т. 5 и началник на Областен отдел "АА". Заповедта е издадена в предвидената от закона форма - чл. 107, ал. 1 ЗавтП, при спазване на действащите материално-правни разпоредби и административно-производствените правила, като същият е мотивиран и е съобразен с целта на закона. Не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 1 - т. 5 от АПК.

С оспорения административен акт е приложена ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от ЗавтП, който предвижда прилагане на ПАМ временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Р. Б. - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение. От приетите по делото доказателства - (НП) № 42-0004081/23.11.2022 г., с което на водача е наложено наказание "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева и № 42-0004082/23.11.2022 г., с което на водача е наложено наказание "глоба" в размер на 2000 лева се установява налагането на адм. наказания на водача на тов. автомобил, спрян от движение с процесната заповед. Безспорно по делото се установява фактическия състав, обуславящ наличието на всички предпоставки за прилагане на ПАМ - налице е наложена с наказателни постановления глоба за извършено нарушение от водача на товарния автомобил, който няма постоянен адрес на територията на Р. Б.

Неоснователни са всички възражения на жалбоподателя. Предмет на контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповедта за налагане на принудителната административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от Закона за автомобилните превози, поради което не следва да се обсъждат оплакванията за незаконосъобразност на съставения акт за установяване на

административно нарушение и на издаденото въз основа на него наказателно постановление. Правото на защита срещу тези актове може да бъде реализирано в самостоятелно производство по реда на ЗАНН. Именно в това производство се изисква евентуален превод при съставяне на АУАН. Актът е издаден от компетентен орган както бе установено по-горе. Никъде в нормативен акт не се съдържа изискване за посочване в АУАН, че въз основа на същия ще бъде издадена и заповед за налагане на ПАМ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема оспорената заповед за законосъобразна, поради което жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Липсва искане за присъждане на разноски от ответника и такива не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, 4-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. Ш. – ERDAL SAHIN, законен представител на ТД „ORKUN ULUSLARARASI / ОРКУН УЛУСЛАРАРАСИ“, с адрес: Р. Турция, чрез адв. К. А., срещу заповед рег. № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ при РД "АА" към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от Закона за автомобилните превози;

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на С. Г. – SERKAN GENC, с адрес: Р. Турция / [дата на раждане] /, чрез адв. К. А., срещу заповед рег. № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ при РД "АА" към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от Закона за автомобилните превози като

ПРЕКРАТЯВА производството по делото по отношение на този жалбоподател.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено и в 7 –дневен срок с частна жалба, в частта му с характер на прекратително определение.

СЪДИЯ: